

Chiqui, som-hi!

Vida de Mn. José María Hernández Garnica
(Madrid, 17-XI-1913 – Barcelona, 7-XII-1972)

Els seus amics li deien “Chiqui”. Era un noi més aviat tímid, però molt alegre i simpàtic. S’hi estava molt bé al seu costat; per això tenia tants amics. Era molt bon estudiant.

Va conèixer sant Josepmaria, que el va rebre amb un gran somriure i li va donar un martell per fer un petit arranjament. En Chiqui es va sentir molt ben acollit i al cap de poc temps es va decidir a fer-se de l’Opus Dei.

En aquest llibre el coneixeràs millor i descobriràs que la seva vida va ser apassionant.

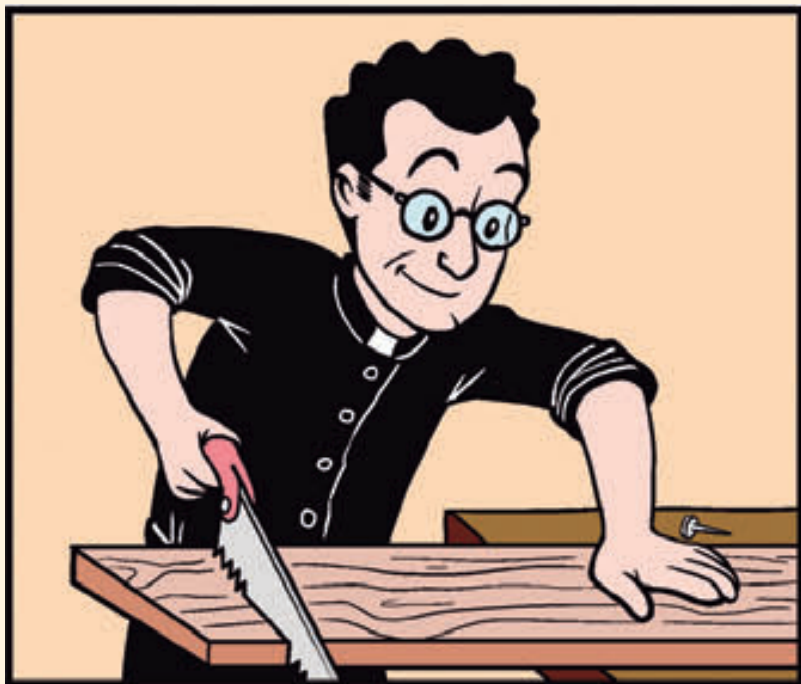
Molta gent pensa que és sant, i li demanen favors; ell els aconseguix de Déu.

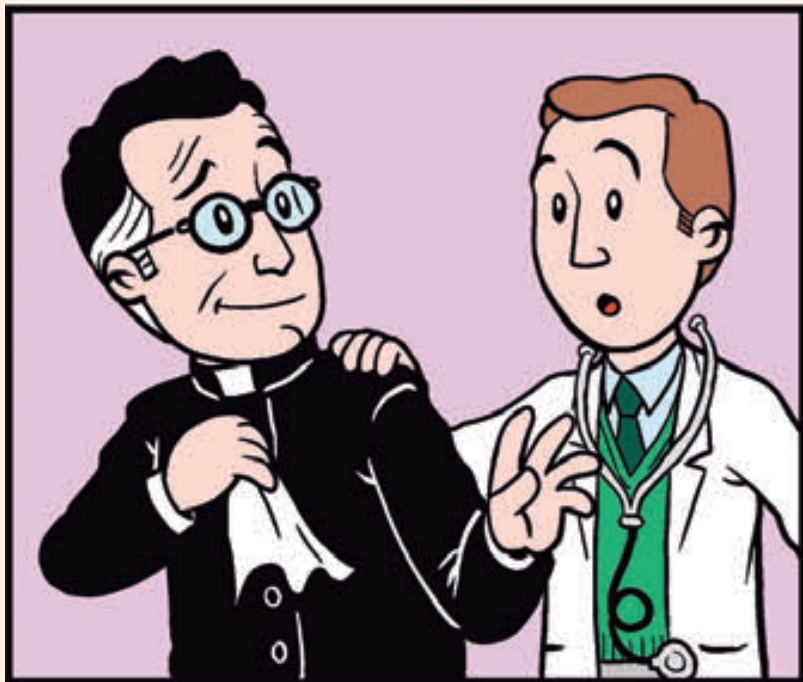
Els tràngols que arribarien
ben segur l'enfortirien.

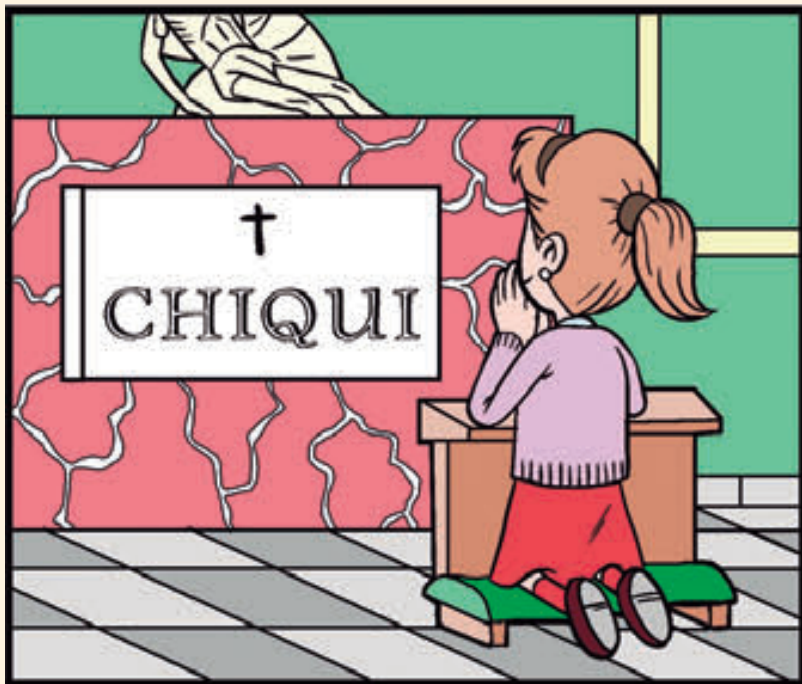
En un camió l'encimbellen
i per poc no l'afusellen...

Fent de fuster se'l veurà,
muntarà més d'un altar...

La salut prou se'n ressent
però amb tot se'l veu content.

Si el seu cos vols saludar
a Montalegre has d'anar.

Text: Josep M. Giralt / Dibuixos: Ferran Toro

Església de Santa Maria de Montalegre

C/. Valldonzella, 13, 08001-Barcelona

Tel: (+34) 933 014 347

montalegre@montalegre.org

<http://www.montalegre.org>

Impressió: Rondas. S.L.

Tel. 933 721 068

info@edicionesrondas.com

Esplugues de L. (Barcelona)

Dipòsit Legal: B 8765-2016

Amb llicència eclesiàstica

La Mare de Déu volia en Chiqui molt a prop seu, i el va cridar la vigília de la festa de la Immaculada, el 7 de desembre de 1972. Les seves restes reposen a la Capella del Santíssim de l'església de Santa Maria de Montalegre, on s'hi pot anar a resar sempre que es vulgui.